

HDCODB sneldamkampioen

Voordat zaterdagmiddag in De Drie Steepen in Den Haag de wedstrijden voor clubs in het sneldammen begonnen, reikte de voorzitter van de Haagse Dambond Mr. L. E. v. d. Muysenberg de prijzen uit aan de winnaars van de persoonlijke kampioenschappen.

Allereerst aan de 's-Gravenzande-speler F. N. v. d. Ende, de nieuwe kampioen van het Haagse district.

Daarna waren het A. L. J. Dolle, C. de Graaf en J. Rhynsburger die de titels in resp. de eerste-, tweede- en derde klas hadden gewonnen en tot slot ook aan de jeugdkampioen, de 15-jarige Jan Weerbeim.

Bij het sneldammen voor clubs was het kwartet van H.D.C.O.D.B. bestaande uit Boog, Tims, De Groot en Van Zonneveld veruit de sterkste. Het R.D.G. kwartet, dat wel had ingeschreven, was niet komen opdagen. Hier had het kwartet van Rhynwik — een eerste klas vereniging — natuurlijk geen kans. De hoofdklasseclub H.C.D.V. was ingedeeld in de eerste klas. De eindstand was: H.D.C.O.D.B. 8 pt. Scheveningen 4 pt. D.I.O. 4 pt. In de eerste klasse won H.D.B. voor R.D.G. II en H.C.D.V. In de derde klasse won de nieuwe club P.D.V. (Pooleik) voor Scheveningen en R.D.G. III.

Van Zonneveld

Vanaf 1963 beschikken we weer over wat meer informatie. Om te beginnen was daar het 40 jarig bestaan, dat gevierd werd op zaterdag 26 jan. in de schouwburgzaal van Amicitia. Dat dit een behoorlijk feest geweest moet zijn bewijst het programma.

De opletterend lezer zal het opvallen dat v. Zonneveld, behalve dat hij de algehele leiding had, ook nog toeneel speelde. Een eigenschap, die hem trouwens in zijn damcarrière ook altijd te pas is gekomen. Het bovenver-

melde programma vind U op paginá 34 en verder. Wat het dammen zelf betreft ging het ons behoorlijk voor de wind. In 1964 eindigden we als zesde in de het jaar daarvoor ingestelde Zuid-Hollandse hoofdklasse, niet zo gek als U bedenkt dat ze uitkwamen tegen clubs als R.D.G., Constant enz. Op de zevende plaats stond toen S.W.Z.D.V., in 1963 ontstaan uit een fusie tussen Scheveningen en W.Z.D.V. In 1965 eindigde H.D.C.O.D.B. als derde, S.W.Z.D.V. zelfs als eerste in deze klasse. Overigens konden ze het in de promotie-wedstrijden niet bolwerken.

Je zou kunnen zeggen dat er de jaren zestig constant op een behoorlijk hoog niveau gespeeld is, niet verwonderlijk als je ziet wie er toen zoal in het eerste tiental speelde.

1967 is het jaar van de eerste onofficiële blinden-damkampioenschappen van Nederland. De damvereniging Heusden uit de gelijknamige plaats wist ter gelegenheid van hun 40 jarig bestaan alle blinde dammers van Nederland in een toernooi bij elkaar te brengen. Vanzelfsprekend ontbrak onze vriend Caffa niet en hij eindigde maar gelijk als eerste. Het succes was dermate dat de K.N.D.B. besloot om van dit evenement een jaarlijks terugkerend Nederlands kampioenschap te maken. Dank zij de sponsering van diverse bedrijven duurt dit tot de dag van vandaag nog steeds voort. Toen in 1968 de toenmalige penningmeester Berkhof zijn functie neerlegde en men niet stond te dringen zijn taak over te nemen, werd dit de eerste bestuursfunctie van Piet Lok binnen de vereniging. Bij deze gelegenheid werd besloten het Z.D. toernooi een andere opzet te geven, zodat meer dan voorheen de gehele vereniging hierin betrokken zou worden. Winnaar dat jaar werd Rein Singerling. De tussentijdse paasgong-wedstrijden, (waarbij Caffa sinds zijn lidmaatschap op 26 febr. 1959 de gong " bespeelde ") waren nog steeds een succes maar het werd toen al wel duidelijk dat H.D.C.O.D.B. in moeilijkheden zou komen.

Het toechal teruggelopen ledental werd nog verder uitgedund door het verhuizen van twee prominente leden waaronder oud secretaris Jac de Bloois, en het overlijden van de heer Barbier.

1.50

G. Groen

Gratis - Belastingwaarde fl. 1.25

Programma

*J. J. van Zonneveld
 Meppelweg 57
 Den Haag
 6653f1*

TEVENS BEWIJS VAN TOEGANG
 TOT DE **FEESTAVOND**
 welke zal worden gehouden
 ter gelegenheid van het
40-JARIG BESTAAN
 van de damvereniging

H.D.C.O.D.B.

In de Schouwburgzaal van „Amicitia”

Westeinde 15, Den Haag

op zaterdag 26 januari 1963

zaal open 19.30 uur

Aanvang
 20.00 uur precies

30/123 opgericht

13/256

603663

Programma

„Route Kopenhagen”

door Koos Beswino

Toneelstuk in drie korte bedrijven, dat wordt uitgevoerd door de toneelgroep van de personeelsvereniging van de Assurantie Mij „De Zeven Provinciën” N.V.

GUSTA VENEMAN

pensionhoudster

CARLA BOUWMANS

JOOP VENEMAN

haar stiefzoon, chauffeur bij van Ermelo

PAUL SIMONIS

DRIES DIJKSTRA

chauffeur bij van Ermelo

HARRY KLERKS

BELLA BRASDOM

hulp bij Gusta

TONY VAN GEEST

ELLEN REEBERG (b.g. Soir de Paris)

secretaresse bij van Ermelo

MAJA VAN ZONNEVELD

NANNY VENEMAN

stiefdochter van Gusta

JOSÉ WICHERINK

MICHEL LAMMERSWEER

journalist

JAN GUYT

VAN ERMELO

eigenaar Expeditie bedrijf

PETER VAN ZONNEVELD

Regie: Gerard de Groot
Inspectant: Ab Smits Sr.

Souffleuse: Joke Urgert
Geluidstechniek: Ab Smits Jr.

Pauze om plm. 21.45 uur

Bal met Floor-Show

om plm. 22.15 uur

OPTREDEN VAN:

DE RATTINI'S - ACCORDEON DUO

THE KORSLEY's - BALANCE act.

WILLY VAN DRUNICK - CABARETIÈRE

Muziek door het dansorkest „**THE CAMELEONS**”

Algehele leiding: **PETER VAN ZONNEVELD**

Ingevolge de Alg. Pol. verordening moeten personen beneden 17 jaar om 24 uur de zaal verlaten.

Om gezondheidsredenen bedankten de heren Lamme en Lolkema, zodat wij een gevoelige klap kregen. Voor de competitie werden weliswaar nog drie tientallen ingeschreven, maar dat lukte niet zonder hulp van een paar papieren leden.

Op 19 december organiseerde H.D.C.O.D.B. een sneldam-toernooi als inleiding voor een grote ledenwerf-actie. Er werden huis aan huis folders verspreid en Fenno Boog gaf een aantal simultaan-seances. Ook organiseerde hij wedstrijden op verschillende scholen. Het gewenste doel werd echter niet bereikt en het werd steeds duidelijker, dat er andere wegen gezocht moesten worden. De vraag was welke!!

Tijdens de jaarvergadering van juni 1969 werd door het bestuur, dat toen bestond uit: Peter van Zonneveld voorzitter, v.d. Muijzenberg tweede voorzitter, Fenno Boog secretaris, Piet Lok penningmeester, Ben Tims wedstrijdleader, Piet v.d. Bergen commissaris materiaal en B. Grouwstra algemeen adjunct, het voorstel gedaan om opnieuw tot een fusie over te gaan. De belangrijkste voorstanders hiervan waren Grouwstra, Boog en Bom, niet toevallig drie der sterkste spelers. Als belangrijkste kandidaten voor die fusie kwamen voor hen in aanmerking R.D.G. of DIO. Men kreeg echter onvoldoende steun van de rest van de vergadering, vooral wat de keuze van de clubs betrof. Men zag wel in, dat het noodzakelijk was iets te doen, gezien het teruglopende ledental en de steeds stijgende zaalhuur, maar om de vereniging zo maar in te leveren ging velen toch te ver. Berend Grouwstra verweet de vergadering onvoldoende rekening te houden met de sterkere spelers van H.D.C.O.D.B. bij de keuze van een fusie-kandidaat.

Toen kwamen de leden Langbroek en Westendorp, beiden werkzaam bij de giro, met het voorstel om met het bestuur van de giro personeelsvereniging te gaan praten over een eventuele heroprichting van een damvereniging binnen het kader van de personeelsvereniging. De voordelen mogen duidelijk zijn; geen zaalhuur, het drukwerk zou door de giro verzorgd worden en de clubavond kon op donderdag blijven. De vergadering reageerde positief en men verzocht een drietal bestuursleden, te weten de heren v.d. Muijzenberg, F. Boog en Peter van Zonneveld namens H.D.C.O.D.B. met Gona te gaan onderhandelen. De besprekingen verliepen voorspoedig, zodat wij al in september bij Gona aan het Spaarneplein introkken. Bovendien begon Fenno Boog namens het bestuur besprekingen met de dam-afdeling van de PTT personeelsvereniging, Tamuvona. Deze sloot zich inderdaad korte tijd later bij ons aan, zodat we er 11 leden bij kregen.

Begin 1970 werd er een voorlopig nieuw bestuur samengesteld. Boog, Tims en Grouwstra traden af en in hun plaats kwamen Joop v.d. Oever als secretaris, Simon van Leeuwen als wedstrijdleader en C. Hoogland als adjunct. Op 3 december 1970 werd de eerste gecombineerde officiële vergadering gehouden, waarin de twee verenigingen definitief in elkaar opgingen. Het bestuur werd als volgt samengesteld: Piet Lok voorzitter, Joop v.d. Oever secretaris, Arie de Bruin penningmeester, Tinga wedstrijdleader, Piet v.d. Bergen commissaris materiaal, Weinsgart tweede voorzitter en de Koning adjunct.

Tussen deze twee vergaderingen in, dus midden 1970, kregen we echter toch nog een teleurstelling te incasseren. Tijdens het Z.D. toernooi werd bekend, dat Fenno Boog en Arie Bom afhaakten om alsnog naar R.D.G. te gaan, waar beiden een plaats in het eerste tental kregen. Wat betreft het ledental konden we dit wel opbrengen, maar het waren wel onze sterkste spelers. Ons eerste team werd natuurlijk ernstig verzwakt.

Onze overgang naar Gona bleek, om maar in damtermen te spreken, een

goede zet te zijn geweest. De samenwerking met het toenmalige hoofdbestuur, Du Burck, v.d.Horst en Dick Kranendonk, om er maar een paar te noemen, was optimaal. Het ledental groeide dat jaar al tot 43 en we kwamen met drie tientallen uit in de competitie.

Gona timmerde aan de weg, onze nieuwe secretaris was een erg actief bestuurslid en zette zich voor honderd procent in.

De persoonlijke kampioenschappen werden door en bij ons georganiseerd, waardoor we aardig in de belangstelling kwamen. Een oproep voor een ledenwerf-actie had succes en er werd een prijs uitgeloofd voor wie het vijftigste lid aan zou brengen. April 1971 was het zo ver en werd Jacob v. Rijswijk als nr. 50 op de ledenlijst gezet. Roel Langbroek, die met een serie simultaan-wedstrijden in het HTO aan de Rijswijkseweg veel succes had, droeg eveneens bij aan dit succes. Het jaar werd afgesloten met 54 leden waaronder enkele veelbelovende jonge spelers zoals Willem op den Kelder, Jan Koerselman en Jan Molhoek.

Intussen moest ook aan de competitie gedacht worden en er werd een speciale vergadering belegd om het eerste tental weer compleet te krijgen. Men kwam tot de volgende samenstelling: Barends, Tims, Weinsgart, v. Zonneveld, Grouwstra, Langbroek, J. Singerling, Caffa, R. Singerling, (die we weer naar de club moesten praten) en als tiende Mr. v.d. Muijzenberg als papieren lid.

We beseften maar al te goed, dat we het erg zwaar zouden krijgen en handhaven was het enige waar aan te denken viel. Dit lukte, met een zesde plaats als eindresultaat.

Ook bij Gona werd de traditie van H.D.C.O.D.B. voortgezet wat betreft het ZD toernooi. Dit was in 1970 definitief in handen van Fenno Boog gekomen, zodat we in 1971 een nieuw bord moesten kopen. Ook binnen de damwereld ontstond echter een andere mentaliteit. De prijzen op de diverse toernooien werden steeds hoger en het werd steeds minder makkelijk om spelers uit de hoogste klassen naar ons toernooi te krijgen.

Wat de competitie 1971 betreft, wisten we ons met een derde plaats in de eindrangschikking heel goed te handhaven. R.D.G., met Boog en Bom in de gelederen werd landskampioen.

Het jaar 1972 bracht ons overigens weer in kontakt met R.D.G., dat met een beslissende wedstrijd om prolongatie van de landstitel voor de boeg, ons uitnodigde voor een oefenwedstrijd. R.D.G., met wereldkampioen Ton Sybrands aan het eerste bord, won met 15-5.

Het ledental bleef stijgen en we kwamen dat jaar op een aantal van 62. Ondanks dat het verlies van twee topspelers nauwelijks was op te vangen, werden we verrassend tweede in de competitie. We kwamen uit met vier tientallen, iets waar menig vereniging jaloers op zou zijn, maar groter worden, betekent dat vaak de problemen ook groter zijn.

Die bleven ons dan ook niet bespaard. De opkomst in de competitie was buitengewoon slecht en een opmerking hierover van het bestuur was voor een aantal leden aanleiding de vereniging te verlaten.

We hielden 48 leden over en dat is natuurlijk een redelijk aantal voor een damvereniging. Maar de problemen bleven ons achtervolgen. In 1973 gaf onze secretaris gehoor aan een oproep van de H.D.D.B. om daar het secretariaat te gaan bezetten. Met alle begrip voor de nood waarin de bond verkeerde, zagen wij onze prima secretaris node vertrekken. Maar dat was nog niet alles. We hadden in de competitie een aantal invallers nodig om ons eerste tental te completeren. Na ruim tien jaar prov. hoofdklasse waren we niet meer opgewassen tegen de concurrentie en we degradeerden.

Hoelang zou de weg terug zijn ??

Oefenwedstrijd tegen R.D.G. in 1972. Op de rug gezien van voor naar achter: Van Zonneveld, Tims, Grouwstra, Willem op den Kelder en Roel Langbroek, wiens tegenstander Fenno Boog naar de fotograaf kijkt. Links penningmeester Arie de Bruin als toeschouwer. Rechts Ton Sybrands.

weer terugkwamen in de provinciale hoofdklasse.

In november werd het 50-jarig bestaan van de H.D.D.B. gevierd met een geweldige feestavond.

Bij die gelegenheid werd Peter van Zonneveld benoemd tot lid van verdienste van deze bond.

Ons secretariaat werd gelukkig opnieuw bezet door Tjerk Burgler.

Op 19 december werden de spelers van het gepromoveerde team in aanwezigheid van het algemeen bestuur van Gona nog eens even in het zonnetje gezet.

Het jaar 1975 werd uit bestuurlijk oogpunt gezien een moeilijk jaar. De penningmeester en de wedstrijdleider hadden geen tijd meer en de secretaris wilde nog wel éven aanblijven, maar niet langer dan tot de jaarvergadering. Besloten werd dat jaar geen Z.D. te organiseren, omdat we, zoals de zaken er voor stonden, niet in staat waren dit behoorlijk te organiseren. Tot overmaat van ramp bedankte er nog een aantal leden onder wie Berend Grouwstra, zodat zodat het er voor de competitie ook al niet te best uitzag. Een onplezierige bijkomstigheid was, dat onze clubavonden vaak verstoord werden door kantine-gebruikers, die nacht of avonddienst

Hoewel we er naar streven het hele jaar met allerlei evenementen inhoud te geven, blijft de competitie toch altijd de hoofdschotel van het jaarlijkse damgebeuren. Vastbesloten als we dus waren, alles op alles te zetten om het verloren gegane terrein te herwinnen, vonden we Fenno Boog bereid om een trainingscursus voor ons op poten te zetten. Dit werd behoorlijk professioneel aangepakt, met huiswerk en al. Maandelijks werd dit nagekeken en de gespeelde partijen werden gezamenlijk geanalyseerd. Hoewel de belangstelling gaandeweg iets minder werd, gingen we door, ook tijdens de competitie, die moeizaam verliep. Niet minder dan 17 spelers waren nodig om het eerste compleet te houden en Jan Singerling, die oorspronkelijk om gezondheidsredenen niet mee zou spelen, is niet minder dan tien maal ingevalen. Maar het had resultaat!! Na een beslissingswedstrijd tegen Zwijndrecht, die gelijk eindigde, promoveerden beide ploegen. Het is natuurlijk nooit met zekerheid te zeggen, maar we zijn er van overtuigd, dat de lessen van Boog er mede toe hebben bijgedragen, dat we

19 december 1974. Het team dat er in slaagde te promoveren naar de provinciale hoofdklasse. Van links naar rechts: Barends, Caffa, de Groot, Lok, op den Kelder, de Wal, Langbroek, v. Zonneveld en Tims. Jan Singerling ontbreekt op deze foto.

hadden. Onze sympathieke buffet-juffrouw mevr. Drent werd vervangen door iemand, die samen met de chef huishoudelijke dienst het verblijf in de cantine niet aangenamer maakte.

Hier lag eigenlijk het begin van de vele problemen, waarmee we in latere jaren bij de giro te maken zouden krijgen.

Op de jaarvergadering in september sprak de heer Flier de hoop uit, dat de vereniging niet ten gronde zou gaan door een gebrek aan bestuursleden. Hij hoopte, dat een lid van de PCGD het secretariaat op zich zou nemen, maar noodzakelijk was dat niet.

De competitie was natuurlijk weer zeer zwaar, we eindigden op een negende plaats en ontlieden degradatie door een gelukje. Het team bestond toen uit: Tims, v. Zonneveld, Langbroek, de Groot, Singerling, Molhoek, Caffa, Koerselman, op den Kelder en Westendorp.

Het tweede team verspeelde op het nippertje zijn kans op een kampioenschap door van Monster 3 te verliezen.

De heer Tinga, inmiddels wedstrijdleider geworden, bedankte als lid, maar gelukkig was Jan Molhoek bereid deze taak over te nemen. Toen korte tijd later O. Beers het secretariaat op zich nam, was het bestuur gelukkig weer enigszins op peil gekomen.

In 1976 vierde de personeelsvereniging haar 35-jarig bestaan. Ook de afdeling dammen zou daar natuurlijk haar bijdrage aan leveren.

R.D.G. werd gevraagd een klok-seance tegen ons te spelen, aan welk verzoek zij graag voldeden. Tien R.D.G.-ers, onder aanvoering van Ton Sybrands, speelden elk tegen vier Gona-spelers, waarbij de normale speelduur in acht werd genomen. Dit was de eerste en tot nog toe enige maal, dat wij geldprijzen hadden ingezet. Deze varieerden van 50 gulden voor de twee eerste tafels tot 30 gulden voor de twee laatste. Onderscheid moet er zijn, niet waar?

Het werd een succesvolle avond, zeker voor herhaling vatbaar, maar daar is het tot op heden nog niet van gekomen. Overigens gaf het hoofdbestuur van Gona nog een feestavond, die meer dan geslaagd was.

Met het ledental ging het intussen bergafwaarts. Barends moest wegens een ongeluk bedanken en werd donateur. Westendorp en Jan Molhoek bedankten als lid en Joop v.d. Oever ging verhuizen. Op de jaarvergadering was al beslist dat wij geen derde tiental op zouden stellen, zodat we in korte tijd waren afgegleden van vier naar twee teams. We wisten ons desondanks te handhaven, met als grootste wapenfeit de overwinning op R.D.G., met nota bene Boog en Holstvoogd in de gelederen.

Dan is het inmiddels 1977, een jaar waarin we ons wederom voor grote problemen gesteld zagen. Gedwongen door de maatschappelijke onrust, (zoals de gijzelingsacties, de treinkaping en de diverse bezettingen), werd de toegankelijkheid van ons clubgebouw aan strengere regels gebonden. Een voor ons onaanvaardbare regel was, dat we om half twaalf het giro gebouw uit moesten zijn. Na lange en vaak moeizame besprekingen werd daar tenslotte twaalf uur van gemaakt, maar vast stond inmiddels, dat we naar een ander gebouw zouden moeten verhuizen. Hierdoor kwam de organisatie van het Z.D. toernooi op losse schroeven te staan, maar dit kon gelukkig toch doorgang vinden. Winnaar werd Fenno Boog, die hiermee het bord definitief in zijn bezit kreeg.

Direct na het toernooi verhuisden we naar de Trekweg. Het hoofdbestuur had ook geen andere keus na dit directie-besluit, maar we waren niet ontevreden met ons nieuwe onderkomen. Erger was, dat we er rekening mee dienden te houden, dat we gedurende de zomermaanden de zaak stil moesten leggen, hetgeen natuurlijk niet kon.

Genoeg stof voor de komende jaarvergadering dus, want de verhuizing was niet ons enige probleem. Het bestuur van onze vereniging was voortdurend incompleet. Onze secretaris O. Beers was inmiddels weer opgestapt, de functie van wedstrijdleader was weer vacant en er was nog steeds geen nieuwe penningmeester. De voorzitter bleef belast met een dubbele taak.

Nou waren er natuurlijk ook wel weer de prettige dingen, die je de moed gaven om door te gaan.

De prijsuitreikingen b.v., die zoals altijd weer voor een gezellige sfeer zorgden. Ben Tims werd clubkampioen, Pronk winnaar van groep b en ons nieuwe lid, de heer v.d. Aar in groep c. Tenslotte verklaarde Langbroek zich bereid als wedstrijdleader te willen gaan fungeren, zodat ook die zorg weer tot het verleden behoorde.

We gingen de competitie in met twee tientallen, waarvan het eerste zich wederom kon handhaven. Ben Tims en Piet Lok werden hier de topscoorders. Het tweede team, waarin v. Beek de meeste punten scoorde, degradeerde.

Dan is het echter al 1978, een jaar waarin door gebrek aan een behoorlijk bestuurlijke basis, de mogelijkheden ontbraken een behoorlijk toernooi te organiseren.

Maar halverwege het jaar keerde het tij. Niet minder dan negen leden van DC Den Haag gaven te kennen bij ons te willen komen spelen. Deze overstap gaf wel de nodige problemen tussen beide besturen, maar dit werd in samenspraak met de toenmalige bestuursleden van de H.D.D.B., de heren Vink en Stellaart, tot ieders tevredenheid opgelost.

Op de jaarvergadering konden eindelijk weer eens spijkers met koppen geslagen worden. Jan Immerzeel verklaarde zich bereid onze nieuwe penningmeester te worden, v.d. Aar nam het secretariaat op zich, Langbroek bleef wedstrijdleader en Piet v.d. Bergen commissaris materiaal. Aan dit bestuur werden nog toegevoegd v. Rijswijk en Rien van Setten.

De feestvreugde werd alleen nog maar overschaduwd door het overlijden van ons trouwe lid Jan Singerling.

De competitie stond weer voor de deur en we waren opnieuw in staat drie teams in te zetten. Het resultaat was een anti-climax. Ondanks een niet geringe kwalitatieve vooruitgang, degradeerde ons eerste tiental. Het tweede werd ongeslagen kampioen en promoveerde weer naar de eerste klasse.

Een tijdens de laatste jaarvergadering ingestelde commissie, die tot doel had een nieuw werkplan op te stellen voor een jaarlijks terugkerend toernooi, had goed werk gedaan. Zij legde de basis voor een nieuw tijdperk.

We begonnen in maart 1979 met de opzet van ons huidige Gona toernooi. Geen wisselprijzen meer, zodat wij geen rekening meer hoefden te houden met de winnaar van het toernooi ervoor.

Rien van Setten en Arie te Lindert hielden zich met de samenstelling van de groepen bezig en met succes. Zes groepen van elk zeven personen met een sterk bezette hoofdgroep. Het met zoveel enthousiasme opgezette toernooi verliep echter niet zonder problemen.

De interne dienst van de PCGD besloot tot de invoering van een pasjesregeling, waarmee de toegang tot het gebouw aanzienlijk werd bemoeilijkt. Hierbij zijn over en weer nogal wat onvriendelijke dingen gezegd en dat, na de vele discussies die er al waren geweest over de aanvang en sluitingstijd, zette wel een domper op het met zoveel goede bedoelingen begonnen toernooi.

Onze nieuwe secretaris, de heer v.d. Aar, dacht door een persoonlijke actie de zaak aanmerkelijk te kunnen vereenvoudigen en maakte een aantal copieën van zijn eigen pasje. Zo begon het damtoernooi allengs op een familiefestje te lijken. Een tiental heren heette v.d. Aar. Eenmaal aan het licht gekomen, werd hem dit niet in dank afgenomen door de interne dienst en toen hij niet bereid bleek zijn exuus aan te bieden, werd hem de toegang tot het gebouw ontzegd.

Dit betekende opnieuw geen secretaris meer en het incident tijdens het toernooi, was voor ons ook niet bepaald reclame.

Hoewel niet iedereen het met zijn handelwijze eens was, bleven we in zijn geheel achter onze secretaris staan. Maar het was v.d. Aar zelf, die de strijd opgaf. Hij bedankte 30 mei als lid van de vereniging.

Om ons standpunt in deze te bepalen, werd er een tussentijdse vergadering belegd. Het ging ons te ver om een damvereniging met zo'n historisch verleden op te geven, omwille van een aantal ongelukkige incidenten en de overgrote meerderheid dacht daar gelukkig net zo over.

Alleen de penningmeester kon zich niet met de gang van zaken verenigen en verliet de club.

Mr. v.d. Muijzenberg, een van onze oudste leden en groot steunpilaaar van de dambeweging, had reeds in januari van dit jaar zijn lidmaatschap wegens ziekte opgezegd.

In juli werd de jaarvergadering gehouden, waarin een aantal bestuurlijke zaken opnieuw aan de orde moesten komen. Het leverde echter geen compleet bestuur op. Rien van Setten nam de taak van wedstrijd-leider over van Langbroek en een nieuw lid, de heer Tazelaar, wilde de taak van penningmeester wel op zich nemen om ons uit de nood te helpen. Een week later al, kreeg hij kennelijk spijt en bedankte als penningmeester en als lid.

Er werd een nieuw moyenne-systeem ingevoerd, maar een voorstel om de contributie met een gulden te verhogen haalde het niet. Voorgesteld werd verder een gesprek aan te vragen met de huishoudelijke dienst om duidelijke richtlijnen aan te leggen voor de toekomst. Wij voelden er niets voor om tijdens de competitie opnieuw verrast te worden door maatregelen van deze dienst.

De competitie had voor ons een buitengewoon gunstig verloop. Het eerste tiental werd kampioen en promoveerde weer naar de prov. hoofdklasse. Het team bestond uit: Tims, v. Zonneveld, Rien v. Setten, v. Rijswijk, Mevr. v. Setten, op den Kelder, Langbroek en te Lindert. Het tweede degradeerde, na een verloren beslissingswedstrijd tegen Poeldijk, waar wij niet de beste spelers bij elkaar konden krijgen. Een op het laatste moment opgeroepen reserve verscheen in beschonken toestand achter het bord, waar wij natuurlijk niet zo blij mee waren, temeer daar de wedstrijd bij R.D.G. gespeeld moest worden met Arie Bom als arbiter.

Maar dan is het 1980. Ondanks het gemis van een secretaris en een penningmeester waren we toch van plan een volledig programma af te werken, maar niemand kon toen vermoeden, dat dit ons laatste jaar aan de Trekweg zou worden.

De persoonlijke kampioenschappen van Den Haag werden op donderdag gehouden, zodat 12 Gona-spelers inschreven voor de kampioenschappen van Delfland, die op dinsdagen verspeeld werden bij d.v. Rijswijk. Er vielen behoorlijk wat clubgenoten in de prijzen, vooral de eerste klas was een Gona aangelegenheid. Eerste werd Ed v. As, tweede J.v. Rijswijk en derde J. Verbeek.

Caffa werd voor de vierde maal blindekampioen van Nederland. Rien v. Setten en Arie te Lindert wisten voor het Gona toernooi weer vijf groepen samen te stellen met een sterke hoofdgroep, die bestond uit: Pershat R.D.G., Passchier Katwijk, de Jonge Katwijk, te Lindert, op den Kelder en Rien v. Setten van Gona en de Hart van d.c. Den Haag.

Willem op den Kelder werd eerste, een prachtig resultaat. Willem had trouwens toch een goed jaar, want hij werd ook de nieuwe clubkampioen.

De jaarvergadering kende een plezierige afloop. Het bestuur kon eindelijk weer eens compleet gemaakt worden. Simon v. Leeuwen werd onze nieuwe penningmeester en Rinus Kouwenhoven secretaris. Arie te Lindert werd algemeen adjunct.

Als bestuur konden we weer tegen een stootje en dat bleek later ook wel nodig te zijn.

Het echtpaar v.d. Zwan, dat ons enkele jaren van drank had voorzien, hield er mee op, zodat we wat dat betreft waren aangewezen op automaten. Wij zagen dit eerst als een tijdelijke oplossing, maar dit bleek niet het geval te zijn. Het buffet werd niet meer bemand en met de competitie in zicht werd dit als een groot gemis ervaren, immers, je moet je gasten toch wat aan kunnen bieden als ze bij je op bezoek komen.

We besloten om zelf in deze behoefte te voorzien, hetgeen ons niet in dank werd afgenomen.

We werden voor de keus gesteld, hiermee ophouden of het gebouw uit, feitelijk een onhoudbare toestand.

Als bestuur hebben wij gemeend, dat er een eind moest komen aan deze voortdurende speldeprikken. Wij konden ons niet aan de indruk onttrekken, dat men ons liever kwijt was en als dat dan zo was, maakte het niet zoveel uit wanneer wij gingen. Midden in de competitie was het zo ver en werd ons de toegang tot het gebouw ontzegd. Dit was 16 november 1980.

Gelukkig was er een mogelijkheid om weer terug te keren naar het oude clubgebouw van H.D.C.O.D.B. aan de Delftselaan, waar onze competitie zonder onderbreken kon worden voortgezet.

Op 2 december hielden we onze bestuursvergadering, waarin de toekomst van Gona besproken werd. Er werd afgesproken onder geen beding meer naar het giro-gebouw terug te keren, hoe de besprekingen met het algemeen bestuur ook af zouden lopen. Wij wilden ons wat vrijer kunnen ontplooiën. Er was ook geen enkele reden een voorgestelde fusie te overwegen.

Na een uitvoerige bespreking met het hoofdbestuur, waar alle voor en nadelen tegen elkaar werden afgewogen, werd besloten onder het Gona vaandel op zelfstandige basis verder te gaan.

Er werd ook besloten ons nieuwe clublokaal als een tijdelijk onderkomen te beschouwen, omdat het sterk verouderd was en wij wat accommodatie betreft natuurlijk wel verwend waren bij de giro.

Het zoeken naar een goed clublokaal viel niet mee. Links en rechts informeren en zoveel mogelijk dagbladen doornemen om iets te ontdekken was de enige mogelijkheid. Maar het zoeken had resultaat.

Ons huidige onderkomen, buurtcentrum Vredeoord, bood een ruimte aan, waarover wij direct enthousiast waren. Het enige probleem was de begin- en eindtijd van de clubavonden. Het overleg hierover verliep voorspoedig, zodat op 5 februari 1981 ons nieuwe speellokaal in gebruik kon worden genomen.

Zo begonnen we weer aan een nieuwe fase in ons bestaan, die zeer voorspoedig leek te worden. Diverse oude leden die het niet meer zagen zitten in het giro keurslijf, kwamen weer terug en mede door de prima faciliteiten werd het weer gezellig druk.

Dammen in Middenoord.

De naam Middenoord werd pas later aan het gebouw gegeven, waar wij ons domicilie hadden gevonden. Dat was voor ons ook niet belangrijk, het voornaamste was, dat we een nieuw onderkomen hadden dat aan al onze verlangens tegemoet kwam.

De samenwerking met beheerder Piet Verboom en zijn vrouw Ellie was uitstekend, zodat niets ons in de weg stond om de club uit het dal te halen. 5 Februari speelden wij onze eerste onderlinge in het nieuwe lokaal met ruim 20 leden. Het was een goed begin en toen ook de minder trouwe leden een kijkje waren komen nemen, en weer regelmatig bleven komen, kregen wij weer een behoorlijke basis om vol goede moed verder te gaan.

Ons clubgebouw bood, in samenspraak met de beheerder, de mogelijkheid om wat vroeger te beginnen, zodat wij al gauw het plan opvatten, te proberen de schoolgaande jeugd binnen te halen. Twee van onze leden, Arie te Lindert en Jacob van Rijswijk werden bereid gevonden als begeleiders op te treden, zodat wij deze twee wekelijks met zo'n 10 jeugdige leden bezig konden zien.

Van deze jeugdleden is uiteindelijk alleen Bram van Setten lid geworden, maar wie weet, komen we ze in de toekomst nog eens tegen.

We begonnen met de voorbereiding van ons jaarlijkse Gona-Toernooi, dat zoals altijd aansloot op de persoonlijke kampioenschappen van Den Haag. Het toernooi werd een succes voor een onzer leden.

Willem op den Kelder legde beslag op de eerste prijs in de hoofdgroep.

In april vertrokken we met twee auto's naar Amsterdam, waar de vereniging van onze Amsterdamse leden, Joke van Geemen en Gerard Hartkamp, haar 50-jarig bestaan vierde. Onze felicitaties gingen vergezeld van een dambord met schijven, waarna we nog een gezellige damdag hadden.

De eerste clubkampioen in ons nieuwe lokaal werd Roel Langbroek, die de kroon overnam van Willem op den Kelder. Nummer één in de B-groep werd Piet Lok sr. en in de C-groep G. Elcock.

De competitie had een zeer spannend verloop. Terug in de prov. hoofdklasse waren we niet van plan deze plaats zomaar weer in te leveren, maar het liep allemaal wat anders dan we dachten. We kwamen in de degradatie-zone terecht en moesten een beslissingswedstrijd spelen tegen Alphen a/d Rijn.

Deze ging niet accoord met het speellokaal van DIO als plaats van handeling en dus werd uitgeweken naar Leiderdorp, waar werd gespeeld onder leiding van Arie Bom. Onder het toeziend oog van de nodige supporters werd deze wedstrijd met een krappe overwinning in ons voordeel beslecht en konden we opgelucht adem halen. Het tweede promoveerde naar de promotie-klasse. Zij werd tweede in hun poule na een beslissingswedstrijd tegen Loosduinen.

Ook in ons nieuwe onderkomen werden de Paas en Kerstactiviteiten voortgezet, waarbij we ons nog meer dan voorheen in de aanwezigheid van de dames mochten verheugen.

Niet onvermeld mag blijven dat de beheerder, in samenwerking met het bestuur van de beheersraad, een gezellige sfeer schept bij deze activiteiten met volop groen en bloemen, waardoor iedereen zich prettig voelt. Eveneens vermeld moet worden dat wij 10 december van dat jaar een record aantal spelers in huis hadden, nl. 16 partijen. Dit was sinds ons hoogtepunt aan het Spaarneplein niet meer voorgekomen.

De persoonlijke kampioenschappen van Den Haag, het is dan 1982 geworden, werden in ons speellokaal georganiseerd. Voor Gona namen deel de heren Caffa, Lok, Meershoek, Langbroek en op den Kelder. Laatstgenoemde bereikte, met een vierde plaats in de hoofdklasse, het beste resultaat.

Onze vriend Caffa deed hierna uiteraard weer mee aan het blindenkampioenschap van Nederland, dat op 19 mei begon met een officiële opening. Dat dit niet helemaal zonder problemen ging, kunt U lezen in het hieronder staande krantenknipsel. Of Caffa daardoor zò van zijn stuk

gebracht is, vermeldt het verhaal niet.

Maar hij bracht het niet verder dan een zevende plaats, hetgeen voor een dammer van zijn niveau slecht genoemd mag worden.

De onderlinge 1981 - 1982 werd met 28 punten uit 18 wedstrijden gewonnen door Rien van Setten. De beste B-speler was J. Ras en Tjerk Burgler was eerste in de C-groep. Tijdens de jaarvergadering kregen zij de gebruikelijke herinnering. Op deze jaarvergadering werd een belangrijk besluit genomen met betrekking tot de door de heer Barends geschonken wisselbeker. Besloten werd een sneldam-toernooi te houden in drie groepen, A, B en C. Hij, die het hoogste percentage zou halen in zijn groep kwam voor een jaar in het bezit van de wisselbeker, zodat de prijs niet noodzakelijk in het kleine groepje selecte spelers zou vallen, die aan de top staan.

Het toernooi kreeg de naam Barends-Toernooi en is sedertdien een vast punt op de activiteiten-kalender. Eveneens werd besloten een oefenwedstrijd in te lassen van het eerste tegen het tweede. Uit deze, op 26

DAMMERS FAST IN DE LIFT

RIJEN - De officiële ontvangst van de deelnemers aan het Blindendamtornooi in het gemeentehuis van Gilze en Rijen liep woensdagmiddag danig uit de hand.

Het bezoek duurde bijna een uur langer dan was voorzien. Dat was niet de schuld van het rijke onthaal, maar van de nieuwe lift.

Zes dammers, een begeleider plus de gemeentebode brachten deze tijd door in de cabine, die halverwege bleef steken. Een te hulp geroepen monteur wist het gezelschap uiteindelijk te bevrijden.

augustus gespeelde match, bleek het krachtsverschil groter dan voordien werd aangenomen. Het eerste won nl. met 12 - 4. We dwalen weer even af want er gebeurde buiten Gona natuurlijk ook wel het een en ander. Zondag 21 november kwam een aantal blinde dammers bijeen teneinde een eigen vereniging op te richten en natuurlijk gelijk een bestuur te kiezen. De vereniging kreeg de naam "De Nederlandse visueel gehandicapten damvereniging". Het bestuur bestond uit: Wim Elsendoorn voorzitter, Jo Manders penningmeester en Mevr. Manders secretaris. De doelstelling van de vereniging is om nationaal en eventueel internationaal allerlei activiteiten te ontplooiën. Bovendien wil men, met een vertegenwoordiger in de verschillende provincies, de visueel gehandicapten helpen om o.a. via de damsport het contact met de ziende wereld te behouden.

Terug naar Gona. De competitie leverde voor de diverse teams geen problemen op. Zij handhaafden zich in hun klasse. Een viertal met onze resterende jeugd, waaronder Piet Lok jr. en Lennard en Robbie Meershoek, ondervonden een te sterke tegenstand van de vaak geroutineerde rest-spelers uit de diverse verenigingen. De gedachte dat we alleen maar jeugd zouden ontmoeten, kwam niet uit.

Een van de laatste wapenfeiten van dit jaar kwam op naam van Ton Sybrands, die een blind-simultaan speelde tegen tien tegenstanders en daarmee het wereldrecord op zijn naam bracht. Van deze tien tegenstanders, die allen tot de top van het district behoren, wist alleen Arie Bom een remise te behalen.

Het jaar 1983 begon, na de gebruikelijke nieuwjaarsreceptie op 5 januari, met het organiseren van de jeugd-damkampioenschappen van Den Haag. Hieraan namen drie van onze jeugdspelers deel, die verdeeld over diverse groepen, allen op een vijfde plaats eindigden.

De strijd om de zilveren ooevaar was niet zo'n succes voor ons. Spelen wij op dit door d.c. Den Haag georganiseerde toernooi doorgaans erg sterk, deze keer kwamen wij niet verder dan een vijfde plaats. De Haagse kampioenschappen, eveneens in januari gestart, werden in ons clublokaal verspeeld op de woensdagavonden. Er deden maar liefst elf clubleden mee, met als beste resultaat een derde plaats in de eerste klas voor Theo Meershoek.

In maart ging voor de zevende maal het Gona-toernooi van start met 43 deelnemers. Er was deze keer ook een jeugdgroep aan toegevoegd, waar Robbie Meershoek de eerste prijs in de wacht sleepte. De hoofdgroep werd gewonnen door Ben Tims, voor spelers als Marius Pershat en Toon Bruins. Rein Losekoot, toen nog speler van Gona, won groep een. Voorzitter Piet Lok werd winnaar in groep twee, J. Bron in groep drie en Tjerk Burgler tenslotte werd winnaar in de vierde groep. Donderdag voor Pasen werden weer de paasei-gongwedstrijden gehouden, voor de laatste maal begeleid door de door Caffa gehanteerde gong. Besloten was namelijk om deze wedstrijden voortaan ook met de klok te spelen.

Op 23 april werden de district-snel-dam-kampioenschappen voor de jeugd gehouden, waaraan de restanten van onze jeugd meededen. Het is jammer dat dit zo is teruggelopen, maar hier gaat nu eenmaal een hoop tijd in zitten en die hebben wij niet altijd ter beschikking. Arie te Lindert en Jacob van Rijswijk hebben hun best gedaan, maar als je ook nog de hele dag moet werken, is vrije tijd een kostbaar goed. Alleen Lennard Meershoek haalde de finale, maar kwam niet verder dan een zesde plaats.

Op de jaarvergadering in juli werden weer de prijzen uitgereikt voor de geleverde prestaties in de onderlinge competitie. De wisselprijs ging definitief over in handen van ons oudste lid, zowel in leeftijd als in "dienstjaren", Peter van Zonneveld. Wij waren er trots op hem

de beker uit te reiken. Hij won de prijs in 1976, 1978 en nu dus, 1983.

Op zaterdag 19 november speelden wij voor het eerst tegen de Nederlandse visueel gehandicapten damvereniging. De leden daarvan komen zoals U weet uit geheel Nederland, zodat er in de praktijk meestal maar zo'n 10 aanwezig zijn. Wij kregen er twaalf achter de borden, en uit de onderstaande uitslag blijkt wel, dat er met hun topborden niet te spotten valt. Met een tiental hadden ze ons verslagen. Nadat de meegestudeerde dames, die hun tijd nuttig hadden besteed met winkelen, weer waren gearriveerd, werd de dag besloten met een door de beheerder en echtgenote verzorgde broodmaaltijd met soep, zodat een ieder voldaan huiswaarts toog.

Gona.	N.V.G.D.	13 - 11
B. Tims	J. van Stralen	1 - 1
W. op den Kelder	W.J. Elsendoorn	1 - 1
R. van Setten	J. van der Laan	2 - 0
Mevr. van Setten	P. Verwey	0 - 2
P. Lok	C. Caffa	1 - 1
S. van Leeuwen	P. van den Heuvel	1 - 1
J. Hartkamp	J. Manders	2 - 0
R. Langbroek	J. Rijke	0 - 2
Mej. J. van Geemen	C. Snijder	1 - 1
H. Bronkhorst	C. Drost	0 - 2
W. Simonis	J. Braam	2 - 0
S. Boono	W. Kuipers	2 - 0

Het jaar werd zoals gewoonlijk besloten met een gezellige kerstavond. De bedoeling van zo'n avond is o.m., met de dames, het jaar op gepaste wijze af te sluiten. Bij die dames, waar het altijd vrolijk toegaat, werd Ellie Verboom winnares. En omdat zij het is, halen we dat even naar voren. Zij doet op de achtergrond veel werk voor onze vereniging en alleen de vroegkomers weten hoe het komt, dat de borden altijd zo netjes klaarstaan!!

Het jaar 1984 werd, na de nieuwjaarsreceptie, waar tot ongenoegen van de organiserende beheersraad nog steeds te weinig leden verscheenen, aangevangen met het zilveren oecivaars-toernooi. Het resultaat was aanmerkelijk beter dan het jaar ervoor, nl. een eerste plaats.

Hiernaast de ploeg die voor dit succes zorgde. Staand v.l.n.r. :

W. op den Kelder
A. te Lindert
R. van Setten
B. Tims.

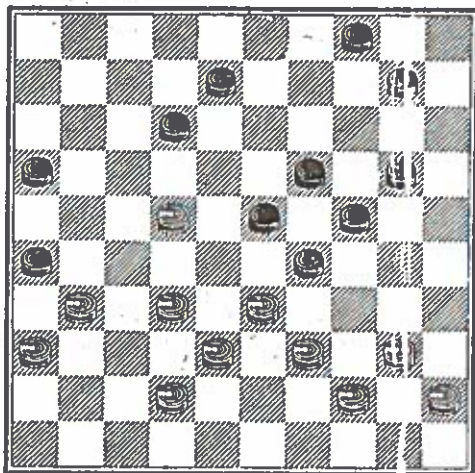
zittend v.l.n.r.
C. Caffa
R. Langbroek
P. van Zonneveld.

Zij haalden 11 punten uit 7 partijen, een mooi resultaat.

Ook de Haagse kampioenschappen werden weer bij ons georganiseerd, wat wil zeggen, dat ons lokaal zich toch wel uitstekend leent voor dit soort wedstrijden. Alleen in de derde klas boekten wij succes. Bron werd daar eerste, Lok en Mevr. van Setten gedeeld tweede, waarbij het s.b. van laatstgenoemde iets beter was.

In februari was ons lokaal weer strijdtoneel van de Haagse sneldamkampioenschappen. Hier wist alleen Joke van Geemen een prijs weg te slepen, dezelfde J. van Geemen, waarvan we enige tijd gedacht hebben dat ze de kampioen van Amsterdam was. Maar we kwamen er achter dat dit vraagstuk al uit 1914 dateert.

VRAAGSTUK

VAN

J. VAN GEEMEN, AMSTERDAM

KLASSE A EN B.

Een fraai vraagstuk van den
Amsterdamschen Kampioen.
Niet diep, toch diep en verrassend.

Er zijn altijd dammers die, om een partij te kunnen spelen, de grootste afstanden afleggen. Zo werd er in Parijs een internationaal damtoernooi georganiseerd waarvoor onze clubgenoot Willem op den Kelder was uitgenodigd. Wij zijn er trots op, dat ook daar onze stem heeft doorgeklonken.

Door het uitlopen van de Haagse kampioenschappen ging ook het Gona toernooi later dan anders van start, 19 april onderbroken door het jaarlijkse sneldamtoernooi om paaseieren. Barends, zoals elk jaar uit Woerden gekomen om deze avond mee te maken, schonk ons nog een tweede beker voor het naar hem genoemde toernooi, zodat er nu voor twee groepen een wisselprijs was.

Het was een drukke aprilmaand, want op zaterdag de 28e, vertrok er een delegatie van acht spelers naar Waalwijk, waar zij deelnamen aan het Lido-toernooi. Het resultaat van deze dag pronkt in de prijzenkast.

Er werden in dat eerste halfjaar drie huwelijken gesloten. Het waren onze trouwe Amsterdamse leden Gerard Hartkamp en Joke van Geemen. Arie te Lindert volgde hun voorbeeld en ook Jaap van Setten vond, dat hij niet achter kon blijven. Van beide laatstgenoemden zijn de dames ook altijd aanwezig op de kerstavond.

Onze trouwe materialen-commissaris Piet v.d. Bergen moest wegens gezondheidsredenen bedanken. Hij was al ten tijde van H.D.C.O.D.B. de man die altijd onze spullen verzorgde. Hij was een steunpilaar voor onze club, waarvan de nieuwe leden hun eerste partij steevast tegen V. d. Bergen speelden. De uitslag was voor ons een aardige graadmeter omtrent de kracht van het nieuwe lid. Onze waardering voor alles wat deze man voor de club deed was groot en we namen afscheid van hem met een blijvende herinnering.

Willem op den Kelder werd voor de tweede maal clubkampioen. Roel Langbroek werd tweede en Jan Molhoek derde.

In september begon de competitie in een uitgerekte vorm, hij zou doorlopen tot in 1985. Wij waren daar in eerste instantie niet zo gelukkig mee, maar zo'n beslissing wordt nu eenmaal op de jaarvergadering van de W.H.D.B. genomen en daar denkt men wel eens anders over sommige dingen. Wij konden toen niet vermoeden, dat juist deze competitie zo succesvol voor ons zou aflopen.

Op 29 september organiseerde de winkeliersvereniging "Leyweg" een dam-simultaan met Harm Wiersma. Er namen maar liefst 14 Gona-leden aan deel, waarvan Peroti de eerste prijs kreeg, omdat hij zich het langst staande hield, nl. 2 uur en 38 minuten. Caffa kreeg de tweede prijs.

3 November deden een aantal Gona-leden mee aan het 60-jarig jubileumtoernooi van de W.H.D.B. in het nieuwe denksport-centrum in Pulchri Studio. Hier werd voor het eerst de twee minuten compensatie regeling toegepast, welke volkomen ten onrechte werd gebruikt in de partij van Willem op den Kelder tegen Theo Dijkstra van De Lier. Dijkstra stond twee schijven achter en had zelfs op remise geen enkele kans meer, maar arbiter Bos besliste anders en gaf hem twee minuten extra bedenktijd. Protesten van onze kant over het verkeerd toepassen van deze abnormale regeling hielpen niet en de sensatie was groot rond het bord van Willem, die niet meer in staat bleek de goede voortzetting te vinden en blunderde. Door deze arbitrale blunder kwam De Lier aan de winst. Het W.H.D.B.-blad schreef van een emotioneel slot, wij vonden het woord dramatisch beter op z'n plaats.

Op zaterdag 24 november vertrok er een Engelse dubbeldekker vanaf het Spaarneplein vol met denksporters naar Leeuwarden voor het "laatste landelijke sporttoernooi oude stijl" zoals het Giro-informatieblad Informeel het uitdrukte.

Deelnemers waren, behalve elf dammers, leden van de Gona-klaverjasclub en de Gona-schaakvereniging. Met deze laatste deelden wij nog een stukje geschiedenis; zij moesten net als wij in 1979 het Giro-gebouw verlaten en een ander onderkomen zoeken. Wij, de dammers dus, wisten naast wat persoonlijke prijzen ook de kantoorprijs in de wacht te slepen.

Het zilveren ooievaarstoernooi bij DC. Den Haag werd, ondanks het ontbreken van Ben Tims toch met een fraaie derde plaats afgesloten. Hierbij geholpen door onze voorzitter, die als invaller-speler bij het Rotterdamse Constant, de concurrentie een kopje kleiner maakte. U ziet, het kan raar lopen in de damwereld.

De competitie was nog niet afgelopen en door het onverwachte verlies van Monster en DIO waren onze kampioenskansen ineens sterk gestegen. Onze laatste wedstrijd tegen R.D.G. 3 zou beslissend zijn en U begrijpt dat ons er alles aan gelegen was deze kans met beide handen aan te grijpen. Onder grote belangstelling wist ons team de wedstrijd en daarmee het kampioenschap van de provinciale hoofdklasse te winnen. Een schitterend resultaat waar iedereen bijzonder trots op was. Het tweede team kon zich ondanks wat pech handhaven in de eerste klas en het derde team eindigde op een gedeelde eerste plaats. Er werd ons echter een beslissingswedstrijd onthouden op grond van reglementen, die ons tot op dat moment volkomen vreemd waren. Een protest bij de K.N.D.B. hielp ons niet veel verder, het kostte ons wel 25 gulden.

Ons Gona-toernooi ging van start met vijf groepen van zeven deelnemers, maar we hadden nog meer op het programma staan. Er moesten promotiewedstrijden worden gespeeld tegen de kampioenen van de andere provincies en districten en als eerste stond Volendam voor de deur. Op zaterdag 23 maart werd onder het wakend oog van competitieleider

Laatste landelijk
sporttoernooi oude
stijl, Leeuwarden
24 november 1984.

Willem op den Kelder
links

Hen van Setten
rechts

Hen van onze oud-
ste leden Simon v.
Leeuwen, in een
voor hem karakte-
ristieke houding.

Het succes van deze
dag was niet uitslui-
tend het werk van de
afdeling dammen, zoals
U wel zult begrijpen.
Hiernaast twee gere-
nommeerde Gona scha-
kers: de heren Bakker
links en Planjer
rechts.

Dit team werd kampioen 1984 - 1985, na een 9 - 7 overwinning op RDG. Van l.naar r. Arie to Lindert, Peter van Zonneveld, Ben Tims, Roel Langbroek, Rien van Setten, Willem op den Kelder, Jaap van Setten en Henk Bronkhorst.

Zomaar een avond dammen voor de onderlinge in Middenoort.

Henk de Heer deze belangrijke wedstrijd gespeeld. Belangstelling was er ook van de voorzitter van de personeelsvereniging, Piet Kroon en de voorzitter van de W.H.D.B. Mario Damen.

Een wedstrijdleader en drie voorzitters bij de eerste promotie wedstrijd van Gona tegen Volendam.
van links naar rechts: Henk de Heer, Mario Damen, Piet Lok en Piet Kroon.

Deze grote belangstelling en het voordeel van een thuiswedstrijd konden echter niet verhinderen dat we ten onder gingen. Alle kansen waren echter nog niet verkeken, want de andere kandidaten Rijnsburg en Schagen waren op een gelijkspel uitgekomen.

Begin april moesten we naar Rijnsburg, maar ook daar kregen wij een nederlaag te slikken, waardoor onze promotiekansen in rook opgingen. De derde partij moest echter ook gespeeld worden en de sportiviteit gebod ons hiervoor de reis naar Schagen te ondernemen.

Peter van Zonneveld, die verhinderd was, werd vervangen door Piet Lok, die blij was ook een ronde mee te kunnen maken. Dat we opnieuw een nederlaag te slikken kregen kon hem in ieder geval niet verweten worden, want hij pakte een punt.

De wedstrijd werd in een café gespeeld. In de gelagkamer konden wij na het treffen onze tranen drogen. Daar hebben we nogal lang over gedaan. De andere aanwezigen hebben waarschijnlijk gedacht, dat wij de nieuwe kampioenen waren.

De voorzitter haalde een mondharmonica te voorschijn en onder het zingen van "huppie, huppie, huppie, Gona is ons kluppie", hebben wij de rest van de dag daar in Westfriesland in gepaste stemming doorgebracht. We moesten ons nog haasten om op tijd thuis te komen en zo stonden we, niet geheel alcoholvrij, om half twaalf op het perron in Den Haag. Ben Tims vatte de dag bondig samen door op te merken, dat het voor de diverse huwelijken maar beter was, dat we niet gepromoveerd waren.

Boven: zomaar een clubavond aan het Spaarneplein. Een foto, waarop veel oude bekenden te ontdekken zijn, zoals o.a. Beekhuizen, Tinga, Westendorp, De Wal, J.v.d. Oever, Wekker en de oude heer Pronk, niet Bert dus.

Hiernaast: niet onvermeld mag blijven dat we in ons midden ook een wereldrecord-houder hebben in de persoon van Arie te Lindert. De gestelde 51 uur werden er 58. Niet bekend is of het record sedertdien nog is aangevallen c.q. verbeterd.

Onder: promotiewedstrijd tegen Volendam. Terwijl Peter van Zonneveld en Roel Langbroek proberen de aanstormende jeugd van zich af te houden, zorgt Van Leeuwen zoals gebruikelijk voor de vrolijke noot.

HET BINNENHOF

Tenminste 51 uur dammen om wereldrecord te breken

Het begin was in dit geval niet moeilijk. Arie te Lindert en Hans van der Zon, twee bedrijvige Hagenaars begonnen gisteren opgewekt aan een dammarathon, die een wereldrecord moet opleveren. Met behulp van zwarte koffie en mentale steun van het publiek hopen zij het wereldduurrecord in handen te krijgen. Minstens 51 uur zullen zij daarvoor in een restaurant aan de Leyweg in Den Haag aan het dambord gekluisterd moeten zitten. De slaap zal hun grootste tegenstander zijn.

Willem op den Kelder tenslotte maakte van deze wedstrijden een uitgebreid verslag, hetwelk in Gona-nieuws en in het blad van de Vrienden-Damkring is gepubliceerd.

Op 11 mei vertrok Caffa, met secondanten Arie te Lindert, Rien van Setten en Willem op den Kelder naar Gilze-Rijen voor de blinden-kampioenschappen van Nederland. Ook Willem is inmiddels tot de vaste begeleiders gaan behoren. Rien was benoemd tot hoofd-arbiter, vanwege zijn inbreng in de voorgaande toernooien.

Jan de Rijke werd voor de tweede maal achtereen kampioen met de mooie score van 16 punten uit 9 wedstrijden. Onze vriend Caffa werd vierde en bleef daarmee onder onze verwachtingen.

Het Gona-toernooi was inmiddels afgelopen met Toon Bruins als winnaar in de hoofdklasse. De andere winnaars waren: groep 1 Langbroek, groep 2 Caffa, groep 3 Meershoek en groep 4 Bonoo.

Mevr. van Setten plaatste zich voor de finale van de dameskampioenschappen van Nederland, waarvoor Mevr. Hartkamp, toen nog Joke van Geemen, zich via het district Amsterdam reeds geplaatst had.

In de sfeervolle omgeving van het K.N.V.B. sportcentrum organiseerden de Post-Giro en de Rijkspostspaarbank hun eerste nationale sportdag. Dit was begin juni. Wij waren zeer sterk vertegenwoordigd, temeer omdat de meeste afdelingen niet over een volwaardige damvereniging beschikken. Zelfs moesten andere kantoren door ons aangevuld worden, zodat er complete groepen ontstonden. Den Haag bleef echter de sterkste en samen met de andere deelnemende sporten namen we wederom de kantoorprijs mee naar huis.

De damploeg die mede verantwoordelijk was voor dit succes: staand van links naar rechts J.v. Geemen, R. Langbroek, J.v. Setten, G. Hartkamp, C.v. Zanten, S.v. Leeuwen, B. Tims.gekniel: P.Lok, R. Kouwenhoven, M.v. Setten, A.te Lindert en mej.v.d. Valk.

In november kregen wij voor de tweede maal bezoek van de visueel gehandicapten dammers. We hebben er alles aan gedaan om er een gezellige dag van te maken, wat ook gelukt is, maar dat vraagt behoorlijk wat voorbereiding. Terwijl een aantal van ons naar de verschillende stations ging om deelnemers op te halen, was het echtpaar Verboom al bezig met de nodige voorbereiding, zodat de binnendruppelende gasten direct bediend konden worden. Nadat iedereen was gearriveerd en alle nieuwtjes waren uitgewisseld, want ze zien elkaar natuurlijk ook niet zo veel, gingen we achter de borden. De opstelling en de uitslag was als volgt:

Gona.	N.V.G.D.	13 - 11
Op de Kelder	De Rijke	2 - 0
Tims	Verwey	2 - 0
Te Lindert	Snijder	1 - 1
Langbroek	Elsendoorn	1 - 1
Mevr. van Setten	Van der Laan	1 - 1
Meershoek	Caffa	1 - 1
Lok	Manders	1 - 1
Bron	Van Stralen	0 - 2
Van Leeuwen	Kuipers	2 - 0
Bonoo	Van Laar	2 - 0
Simonis	Kers	0 - 2

De dag werd afgesloten met een broodmaaltijd met soep, zodat iedereen weer voldaan naar de trein gebracht werd. Namens het bestuur van de W.H.D.B. was de heer De Heer aanwezig, wat door ons bijzonder op prijs werd gesteld.

Het jaar eindigde met enige toernooien, waarvan er twee op dezelfde dag waren. Aan het toernooi bij Velo in Wateringen namen desondanks acht Gona-leden deel. Dit evenement werd gehouden ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van Velo, vroeger Veva. Drie van onze spelers vielen in de prijzen, nl. Langbroek, Peroti en Kouwenhoven.

Het begin van 1986 werd overschaduwed door het plotseling overlijden van ons trouwe lid Wim Simonis, waardoor wij ons genoodzaakt voelden de eerste competitie-wedstrijd tegen DC Den Haag uit te stellen. Die competitie had een wat minder goed verloop dan de vorige. Alle drie teams eindigden in de middenmoot. Topscoorders waren, voor het eerste Rien van Setten, voor het tweede Piet Lok en Ben Tims voor het derde. Dit laatste behoeft misschien een nadere toelichting. Wij kennen geen voorkeursplaatsen, iedereen moet zijn plaats verdienen in de onderlinge. Door te weinig gespeelde partijen was Ben dus niet verder dan het derde team gekomen, waarin hij de competitie sportief heeft uitgespeeld. Eind januari werd in Brussel een dammarathon gehouden van twaalf uur, een uniek toernooi. Namens Gona trokken Arie te Lindert en Willem op den Kelder de landsgrenzen over en bereikten respectievelijk een vijfde en een derde plaats.

Ons Gona-toernooi werd deze keer niet alleen onderbroken door de paasei-wedstrijden, maar ook door de viering van het eerste lustrum van Middenoord. De beheersraad, waar wij als damclub ook deel van uitmaken, had diverse activiteiten op het programma staan. Een van de onderdelen van die dag bestond uit een dams simultaan, gegeven door een drietal Gona-leden, nl. Caffa, te Lindert en Op den Kelder. Naar aanleiding van deze simultaan gaf Arie een interview weg, waarin vooral zijn visie op Van der Wal opviel. Dezelfde Arie te Lindert werd ook nog verenigingskampioen, waarna in juni de nieuwe onderlinge weer kon beginnen.

Arie te Lindert

Van een damsimultaan krijg je pijn in je voeten

DEN HAAG — Arie te Lindert speelde afgelopen week-end samen met Willem op den Kelder en Nelis Caffa een damsimultaan tegen 24 tegenstanders. Arie te Lindert nam zelf negen borden voor zijn rekening. Binnen anderhalf uur waren de partijen in het wijkgebouw, Vredeoord 4, afgerond. De score: 7 overwinningen en 2 nederlagen.

Ben je tevreden over het resultaat?

Ach ja. Het ging niet zozeer om het winnen. Het was meer een actie van damvereniging GONA om nieuwe leden te trekken. En dat is (geloof ik) best gelukt. Er kwamen zo'n vijftig man kijken. Dammen zit namelijk een beetje in het verdomhoekje. In tegenstelling tot schaken denken veel mensen, dat dammen een sport voor dommelingen is.

Hoe kun je daar iets tegen doen?

Dat is moeilijk. We organiseren van alles. Maar ja, dan komt Jannes van der Wal weer op de televisie. En dan kun je het natuurlijk wel weer schudden.

Hoe lang dam je al?

23 jaar.

Speel je louter voor je plezier of probeer je echt resultaten te behalen?

Vroeger was ik nog wel fanatiek. Ik ben een keer kampioen van de eerste klasse geweest. Daarna werd ik derde

in de hoofdklasse. Maar nu doe ik het rustiger aan. Het gaat er bij dammers gelukkig erg goeddeels aan toe. Zo'n partij is heel gezellig. Je maakt een babbeltje, drinkt rustig een bakkie koffie onder het analyseren.

Uit jouw woorden klinkt iets gemakzuchtigs. Heb je de simultaanseance ook maar een beetje afgeraaffeld?

Nee, nee. Zeker niet. Dat zou ik mijn tegenstanders niet aandoen. Daar waren ze trouwens ook te goed voor.

Hoe goed?

Het was een mix van eerste klassers tot en met jeugdspelers.

Heb je ook wel eens aan de andere kant van de tafel gezeten?

Ja, ik heb wel eens tegenover Sijbrands en Wiersma gezeten. In het begin is dat nog wel vol te houden. Maar naarmate er minder tegenstanders overblijven, krijg je ook minder bedenkijd. En dan haak je meestal af. Ik heb overigens wel één keer van Wiersma gewonnen.

Wat is het lastigste bij simultaan-dammen?

Het lopen. Dat ben je niet gewend. Je krijgt pijn in je voeten. Als je heel wat tegenstanders hebt en je bent zo'n anderhalf uur bezig... nou, dan leg je toch heel wat kilometer-tjes af. Geestelijk valt 't wel mee.

Zaterdag 7 juni werd voor de tweede maal het landelijke Postbank-toernooi gehouden in het K.N.V.B. sportcentrum te Zeist. De tegenstand, die wij onder-vonden was aanmerkelijk sterker dan het jaar ervoor. De bekende dammer Leo Aliar had voor het kantoor Arnhem een team samengesteld. Hoewel wij met een gelijk aantal punten uit de strijd kwamen, had Arnhem een beter s.b. en werd daarmee eerste. De kantoorprijs ging dit jaar naar Leeuwarden, tweede werd Den Haag. De jaarvergadering van 26 juni stond vrijwel geheel in het teken van het komende jubileum. Het bestuur vond het van belang, dat indien er leden waren die hiervoor ideeën hadden, of bij de besluitvorming betrokken wilden worden, daar ook de gelegenheid voor moesten krijgen. De avond werd zoals gebruikelijk besloten met een simultaanwedstrijd, gegeven door de nieuwe verenigingskampioen Arie te Lindert. In oktober deden twee teams van Gona mee aan het vijftallen-toernooi van DV. Rijswijk. Ons team in de eerste groep legde beslag op de tweede plaats in wat later zou blijken het laatste toernooi van deze damvereniging.

Het 1e lustrum van Middenoord.

Even nakaarten na een simultaan-wedstrijd. Van links naar rechts: Arie te Lindert, Piet Lok en Willem op den Kelder.

Nelis Caffa ontbreekt op deze foto.

Willem op den Kelder, die voor onze club de damrubriek verzorgde, had door omstandigheden geen tijd meer, waarmee wij een uitstekende redacteur verloren. Een verzoek aan Peter van Zonneveld werd echter met enthousiasme ontvangen en zo verscheen op 11 oktober zijn eerste rubriek in het Gona-nieuws. Beide redacteurs hebben gemeen dat ze partijen van clubgenoten analyseren en voorkomende partijstanden onder de aandacht van de leden brengen.

De competitie verliep niet ongunstig voor ons. Het eerste team heeft zelfs nog kampioenskansen gehad, maar R.D.G. weigerde zijn laatste wedstrijd te verliezen en dus werden wij, niet onverdienstelijk, tweede. Het tweede eindigde in de middenmoot en het derde onderaan. De competitie had een vlotter verloop dan het jaar ervoor. Zo kon het gebeuren, dat tijdens onze kerstavond de prijzen voor de beste prestatie in de competitie konden worden uitgereikt. Ben Tims werd topscoorder van het eerste, Henk Bronkhorst en Theo Meershoeck samen voor het tweede en Simon van Leeuwen en Tjerk Burgler samen voor het derde.

Wie nu dacht, dat wij in Vredeoord in vrede onze jaren onder de Giro paraplu konden slijten, had het mis, want wij werden onverwachts weer geconfronteerd met nieuwe problemen. Het hoofdbestuur deelde ons mede, dat hun een maatregel was opgelegd door de in 1976 opgerichte stichting Welzijn Postbank Personeel, die inhield, dat alleen nog Postbank personeel tot de vereniging mocht toetreden.

De belangstelling voor de damsport onder de personeelsleden van de Postbank was echter te gering om een vereniging overeind te houden en het niet aannemen van nieuwe leden betekent het einde van welke vereniging dan ook.

Een verzoek om een oud lid, de heer Chauti, opnieuw in onze gelederen op te nemen, werd afgewezen.

Ons bestuur kon zich daar natuurlijk moeilijk mee verenigen en om verdere problemen te voorkomen, moesten een aantal afspraken gemaakt worden. Na enige besprekingen werd het volgende besloten: Wij voeren ons eigen beleid tot 30 januari 1988, de datum waarop wij ons 65-jarig bestaan vieren.

De reeds eerder gedane toezegging bij te dragen aan de jubileumviering en het drukken van deze jubileum-uitgave, bleef overeind hetgeen door ons zeer op prijs werd gesteld.

We hadden dit anders niet zo makkelijk kunnen realiseren en moeten dus wel erg tevreden zijn met dit " afscheidscadeau ".

Januari 1987 werden we dus voor het eerst geconfronteerd met twee soorten leden, nl. binnen en buitenleden. Dit betekent niet, dat de ene groep binnen mag dammen en de andere op de stoep moet gaan zitten met het bord. De zg. buitenleden konden dus geen lid meer worden van de personeelsvereniging. Dit is inmiddels al een heel rijtje namen, dat begint zoals gezegd bij Chauti en eindigt bij good old Arie Bom. Het Gona toernooi startte op 5 maart met zes groepen, waarvan een hoofdgroep, van acht deelnemers. Winnaar van de hoofdgroep werd Malahe. Van groep 1 tot 5 waren de winnaars respectievelijk Tims, Daal, Bronkhorst, van Leeuwen en Kouwenhoven.

In dit jubileumjaar zal de naam Gona niet meer aan dit toernooi verbonden zijn. Dit jaar zullen wij het voorlopig gewoon het Jubileumtoernooi noemen.

Tussen de wedstrijden door hadden wij weer het gebruikelijke avondje dammen om paaseieren, waarvan U op de volgende pagina een kleine foto-impressie ziet.

Zondag 24 mei ging het kampioenschap van Nederland voor blinden dammers weer van start. Verderop in deze uitgave gaan we wat gedetailleerder in op dit toernooi.

Paasei-wedstrijden. Het indelen van de groepen door wedstrijdleader Rien van Setten met assistentie van Arie te Lindert en voorzitter Pict Lok.

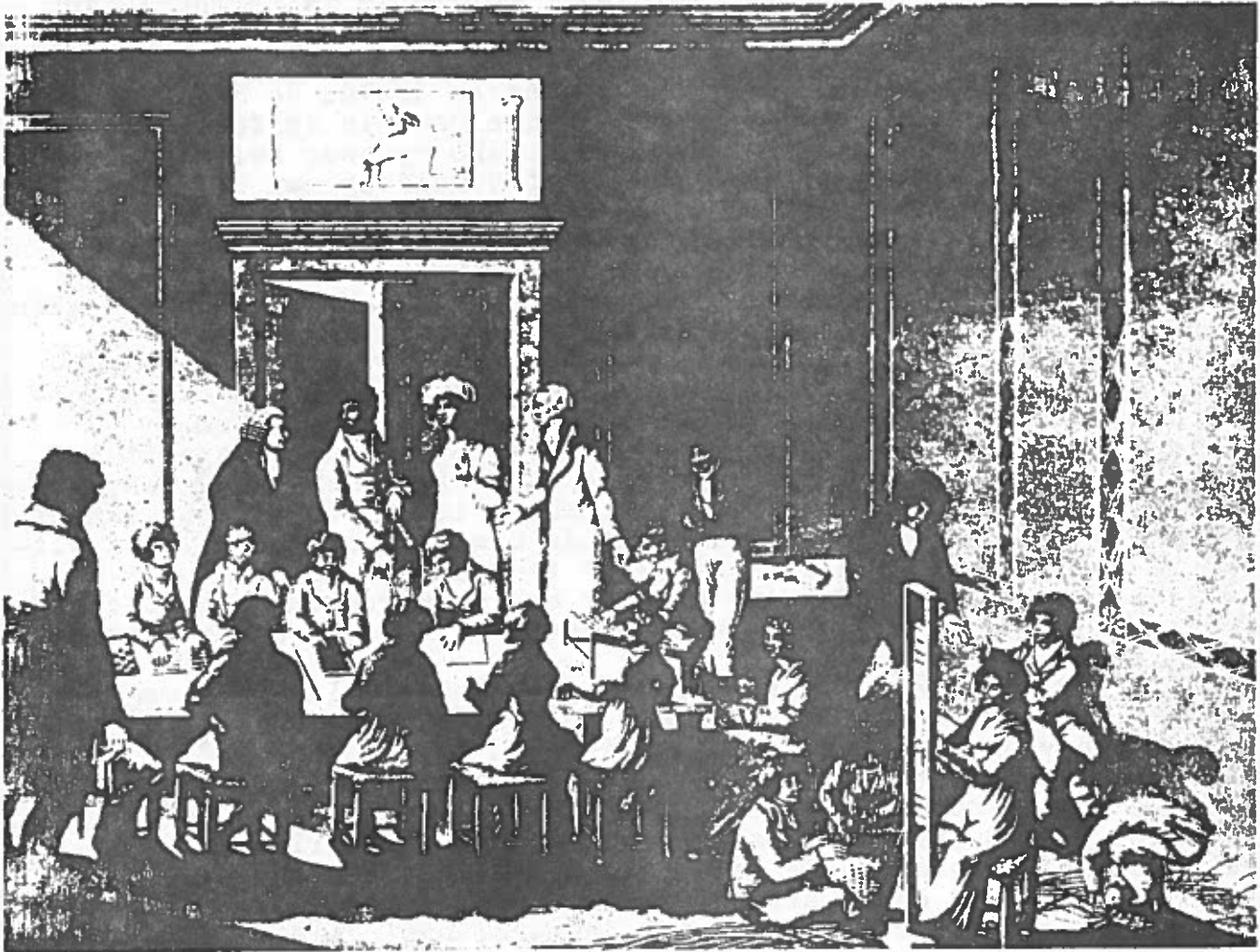
De dames, ook met de klok spelend, professioneel bezig.

Het dammen door visueel gehandicapten

Het dammen door visueel gehandicapten is ouder dan de meeste van U waarschijnlijk denken. De hier gereproduceerde prent, een aquatint, ontdekt in de bekende Atlas van Stolk te Rotterdam, spreekt voor zich.

Blinden dammen, Amsterdam 1808

Hier en daar in deze jubileum-uitgave vindt U al iets over het ontstaan en de organisatie van de Nederlandse visueel gehandicapten damvereniging.

Doordat een van de meest vooraanstaande blinde-dammers lid van Gona is, nl. drievoudig Nederlands kampioen Cornelis Caffa, hebben wij een wat nauwere band met hen dan de meeste andere Haagse verenigingen. Daar komt nog bij, dat zijn drie vaste begeleiders ook Gonaleden zijn. Dat zijn begeleider van het eerste uur, **Arie** te Lindert, Willem op den Kelder en Rien van Setten, welke laatste als vaste arbiter zijn handen vol heeft aan het toernooi.

Met z'n drieën staan ze natuurlijk ook andere deelnemers bij, zodat we mogen stellen, dat hun inbreng in het geheel van de organisatie niet gering is.

Nu iets over de geschiedenis.

In 1967 vierde de damvereniging VD Heusden uit Heusden haar 40-jarig bestaan. De damvereniging organiseerde toen een kampioenschap voor

blinden. Het succes van dit kampioenschap en het enthousiasme waren zo groot, dat de Koninklijke Nederlandse Dam Bond het kampioenschap een officieel tintje verleende.

Een officieel kampioenschap vraagt veel tijd en geld, en de K.N.D.B. kon dan ook niet anders doen, dan de dammers adviseren een sponsor te zoeken.

De Spar toonde zich hiertoe bereid en werd de sponsor van het eerste officiële Nederlandse kampioenschap voor blinden in 1968. Deze werden in Drunen gehouden.

De daarop volgende toernooien, tot 1977, werden in 's-Hertogenbosch gehouden. Ook hiervan heeft de Spar de kosten voor haar rekening genomen.

In 1978 gingen de dammers weer naar Drunen en deelde de Spar haar kosten met anderen. Zij zag van verdere deelname in de toekomst af. Met de Spar raakte de dammers een belangrijke sponsor kwijt en probeer maar eens een bedrijf te vinden, dat bereid is aan zo'n toernooi tijd en geld te besteden.

Gelukkig zijn die er nog en in 1979 werden de dammers ondergebracht bij Ericsson Telefoon Maatschappij in Rijen.

Vanaf 1982 doen ook een zestal instellingen mee die zich bezig houden met de visueel en lichamelijk gehandicapten.

De deelname van deze instellingen aan de financiering van deze kampioenschappen en andere toernooien legde de spelers wel de verplichting op zich te organiseren en een vereniging op te richten.

De nieuw opgerichte vereniging van visueel gehandicapten speelt nu overal in het land, om mensen die onder dezelfde omstandigheden verkeren als zij, te tonen dat de wereld groter is dan zij op dat moment ervaren. Bovendien laten zij zien dat de damsport een middel bij uitstek is om het contact met je medemens te behouden.

Inmiddels is de vereniging ook al over de landsgrenzen geweest en hebben met niet minder dan 14 - 6 gewonnen van de Belgische damvereniging Eksel te Eksel.

Aan deze wedstrijd werd door radio en pers veel publiciteit gegeven en de Burgemeester heeft persoonlijk de prijzen uitgereikt.

Uit de vele vragen die er gesteld worden en de onwetendheid over de mogelijkheden, die er zijn voor visueel gehandicapten, blijkt wel hoe belangrijk deze publiciteit is.

Ons clublid C. Caffa, Nelis voor zijn vrienden, is drie maal kampioen van Nederland geweest. In de documentaire Blinden Dammen 1968 - 1984 wordt het volgende over Caffa opgemerkt: De prestatie-lijn van Caffa verloopt, zoals die van alle blinde dammers, heel geleidelijk. Maar anders dan bij Verwey, van den Heuvel en van Huisstede is bij Caffa geen geleidelijke daling van het prestatie-niveau te zien. De tand des tijds heeft op Caffa's kunnen tot nu toe geen zichtbare invloed gehad. Caffa nam vanaf het begin (1968) aan alle kampioenschappen deel, in 1987 voor de 20e keer dus. Vanaf 1970 ligt zijn rating tussen het 3500- en het 3600- niveau en hij werd drie keer kampioen, in 1970, 1974 en in 1980. Vanaf het begin tot 1987 mochten de volgende dammers zich kampioen van Nederland noemen.

1967 : C.M. Caffa (onofficieel)

1968 : P. Verwey

1969 : P. Verwey

1970 : C.M. Caffa

1971 : P. v.d. Heuvel

1972 : J. v.d. Laan

1973 : J. v.d. Laan

1974 : C.M. Caffa

1975 : J. v.d. Laan

1976 : W.J. Elsendoorn

1977 : W.J. Elsendoorn

1978 : P. Verwey

1979 : J. Snijder

1980 : C.M. Caffa

1981 : W.J. Elsendoorn

1982 : W.J. Elsendoorn

1983 : J.v. Stralen

1984 : J. de Rijke

1985 : J. de Rijke

1986 : J. v. Stralen

1987 : P. Verwey

Over Caffa kunnen we tenslotte nog vermelden, dat hij november 1974 door de toen jubilerende H.D.D.B. gehuldigd werd met het lidmaatschap van verdienste. Onderstaande foto laat zien, hoe Caffa in eigen Gona kring werd gehuldigd, naar aanleiding van het behaalde kampioenschap van Nederland 1974. Links voorzitter Piet Lok. Rechts vaste begeleider Arie te Lindert.

De landelijke sportdag in Zeist, die 13 juni gehouden werd, ging helaas van start zonder dammers. Wij moesten onze plaats afstaan aan o.a. de computer en de afdeling filatelie. Daar wij juist dit soort gelegenheden graag benutten om het aantal bij de Postbank werkende leden te vergroten, hebben wij nog een gesprek gehad met het bestuur over deze kwestie, maar de standpunten lagen al vast.

Op de jaarvergadering in juli werd Willem op den Kelder gehuldigd als de nieuwe verenigingskampioen. Daar hij de beker al twee maal eerder had gewonnen, mocht hij zich nu de rechtmatige eigenaar noemen. Tweede werd Roel Langbroek en derde Rien van Setten.

Dit was dus de laatste jaarvergadering onder de naam Gona. De belangrijkste besluiten waren de contributie-verhoging van een gulden per maand om het wegvallen van de bedrijfs-subsidie te compenseren. Hiermee komt onze contributie op f 10,- per maand, met een reductie voor niet bij de K.N.D.B. aangesloten leden en een rijksdaalder korting voor 65-plussers. Aan het begin van dit jubileumnummer kwam de contributie ook ter sprake. Toen was verhoging met een paar centen al heel wat. Nadat Willem het traditionele rondje simultaan had afgedraaid, waarin hij op 50 % kwam, ging iedereen met vakantie tot augustus.

De competitie ging van start met een uiterst gemotiveerd Gona. De bedoeling was onszelf een kampioenschap als jubileumgeschenk aan te bieden, maar we ontdekten al gauw, dat er meer verenigingen waren met die aspiraties. Inmiddels is wel duidelijk geworden, dat de strijd zal gaan tussen D10 en Velo, met de beste papieren voor eerstgenoemde. De drie Gona teams eindigen waarschijnlijk in de middemoet.

De laatste kerstavond onder het Gona-vaandel was de drukste, die we ooit meegemaakt hebben. Twee groepen van 7 dames en negen groepen van 4 heren, onder wie Alex Barends met zijn clubgenoot uit Woerden, is niet gering. De zaal was weer schitterend versierd en er hing een echte kerstsfeer, die er toe bijdroeg dat deze avond weer geslaagd genoemd mocht worden.

De decembermaand was er overigens een vol activiteiten. De dames Van Setten en Hartkamp speelden in Bennekom om de Nederlandse kampioenschappen sneldammen. Ze wisten zich niet te plaatsen, maar hadden een prettig toernooi.

Rien van Setten, Willem op den Kelder en Arie te Lindert vertrokken naar Brabant om samen met de visueel gehandicapten een wedstrijd te spelen. Het toernooi was dermate sterk bezet, dat alleen Willem tot winst kon komen.

Ook bij Velo waren we weer vertegenwoordigd op hun jaarlijks toernooi. Daar was het ons jeugdlid Badloe, die samen met Chauti in de prijzen viel.

28 December speelde een aantal van ons tegen niemand minder dan Harm Wiersma. Hij deed dit als onderdeel van de tentoonstelling over postzegelontwerpen, in het Postmuseum in de Zeestraat. De PTT gaf naar aanleiding van het 75-jarig bestaan van de K.N.D.B. een zegel uit. Wiersma moest drie remise-partijen toestaan en wel aan Bruins, Pronk en Piet Lok !!

Een en ander kwam zo onverwacht, dat de verenigingen per telegram moesten worden ingelicht, en secretaris Kouwenhoven op zijn beurt per telefoon nog een achttal dammers van Gona op de been kreeg.

De laatste kerstavond onder het Gona-vaandel was de drukste, die we ooit meegemaakt hebben. De foto's spreken voor zich.

Hiermee sluiten we 1987 af en komen in het jubileumjaar, 1988.
Het jaar, waarin we dus ons 65-jarig bestaan vieren.
Op 5 januari hadden wij weer de nieuwjaarsreceptie in Middenoord,
waar wij elkaar een gelukkig nieuwjaar konden wensen.
Dat geluk hebben we nodig nu we de ruggesteun van de personeels-
vereniging ineens moeten missen.
Maar we zien het wel zitten, temeer daar we het nieuwe jaar ingaan
met 50 leden.
Wij hebben het toetreden tot de personeelsvereniging altijd als een
goede stap beschouwd, vooral omdat de oude tradities van O.D.B. kon-
den worden voortgezet.
Nu, na achttien en een half jaar, is er aan deze periode een eind
gekomen en ligt ons schip naamloos in de haven te wachten op een
nieuwe koers.
Maar voor we daar aan beginnen moet het schip worden gedoopt en wat
is er mooier dan te kunnen zeggen: Ik doop U

" Ons Doel Bereikt "

en wens U behouden vaart.

Tenslotte

Als voorzitter van de W.H.D.B. heb ik het genoeg, ook namens mijn mede-bestuursleden, Gona te feliciteren met haar 65-jarig jubileum.

Zelf heb ik in oude notulen kunnen lezen, welk een groot en roemrucht verleden deze vereniging heeft. Helaas zijn er niet veel spelers meer, die de oprichting meegemaakt hebben.

Wat er in die tijd werd vergaderd en geschreven is gelukkig bewaard gebleven. Nu blijkt, dat alle vooruitgang ook zijn na-delen heeft.

Vroeger werd alles schriftelijk gedaan, heden ten dage veel per telefoon, wat eigenlijk jammer is daar men er later weinig weet van heeft hoe iets tot stand kwam en welke personen zeer actief waren.

Voor een goede geschiedschrijving is het beter om met O.D.B. te beginnen. Pas veel later is O.D.B. als damvereniging opgegaan in de personeelsvereniging van de Giro en heette voortaan Gona.

Zoals ik vernomen heb van de huidige voorzitter de heer Lok, zal in de toekomst de oude naam O.D.B. weer gevoerd worden, hetgeen andere dammers in den lande zeer zeker genoeg zal geven.

Uiteindelijk zullen op het jubileum-feest veel lovende en waarderende woorden uitgesproken worden.

Mijn wens voor Gona is, dat zij een jeugd-ploeg kunnen creëren, hetgeen veel inzet en werk vraagt ook van niet bestuursleden, waardoor deze vereniging gewaarborgd wordt voor de verdere toekomst.

Want stilstaan bij het verleden is mooi, maar de toekomst vraagt veel aandacht.

U allen, veel geluk, spelvreugde maar ook clubliefde toegewensend, verblijf ik,

De voorzitter van de W.H.D.B.

M. Damen

H.D.C.O.D.R. . Deze foto is niet gedateerd en bovendien zijn niet alle namen bekend, maar dat wordt vast wel uitgemaakt na het verschijnen van dit jubileum-nummer. Melemaal links zittend in het donkere kostuum is de veelbesproken ere-voorzitter Mr. van den Kuizenberg. Naast hem P. Jacobs.

Een historische foto ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van O.D.B.
 bovenste rij van links naar rechts: Janknegt jr. 2 Kool. 3 de Groot. 4
 v.d. Burg. 5 ?? 6 Biever. 7 ?? 8 Heneman. 9 Theunissen.

2e rij: De Wal. 2 Arie Bom. 3 Privé. 4 Ros. 5 v. Leeuwen. 6 Duindam.
 7 Janknegt sr. 8 Beekhuizen. 9 Ronte. 10 Boog. 11 ??

3e rij: Kater. 2 Bos. 3 Musselijn. 4 De Bloois. 5 ?? 6 Pater.
 7 eigendael. 8 Beekhuizen.

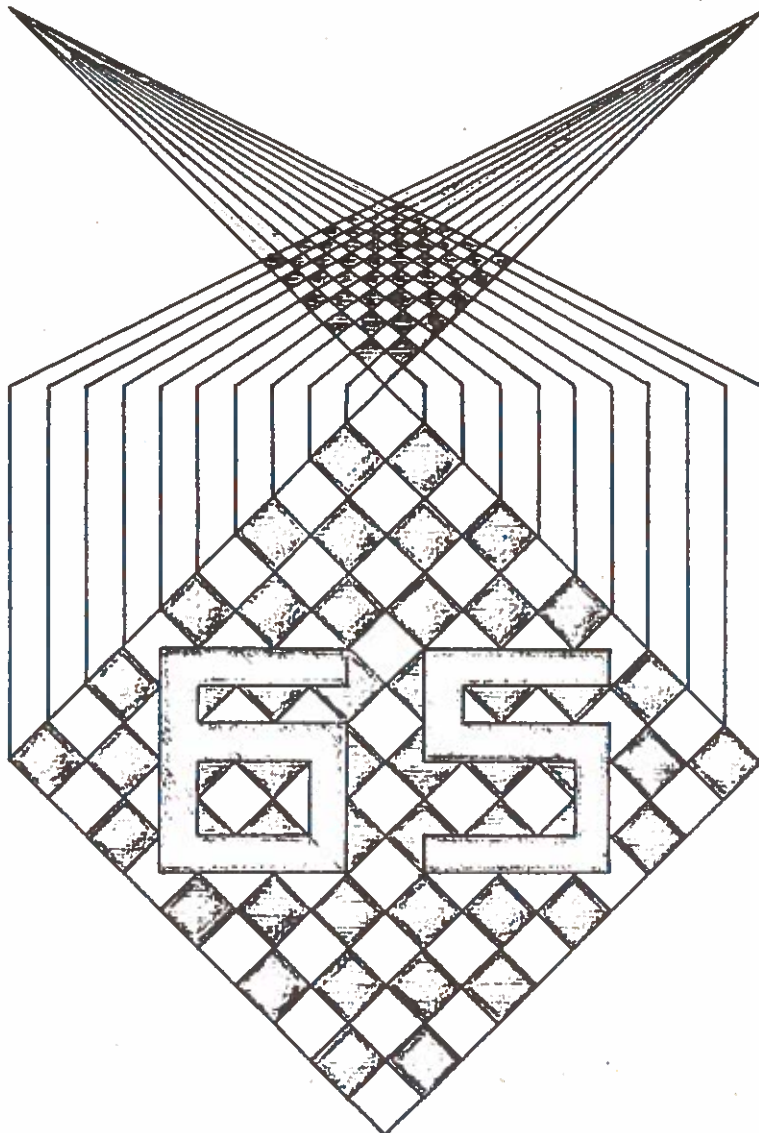

ODB 1923

HDC

ODB

GONA 1988